

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5013/2023
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца „Наша АИК Банка“ из Београда, као правног следбеника „Sberbank“ АД из Београда, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Шумкарац Митровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3386/22 од 13.10.2022. године, у седници већа одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 3386/22 од 13.10.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 19820/18 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба повучена. Ставом другим изреке, укинута је решење о извршењу Ив 1938/15 од 01.09.2015. године у целости. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да исплати туженом на име трошкова парничног поступка износ од 373.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности решења до исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 3386/22 од 13.10.2022. године, преиначено је решење Вишег суда у Београду П 19820/18 од 05.05.2022. године, у ставу трећем изреке, тако што је одбијен као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 373.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате и одређено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против решења другостепеног суда којим је одлучено о трошковима парничног поступка, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у оквиру својих овлашћења у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. и 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу менице као веродостојне исправе, поднет је дана 15.07.2015. године. Решењем о извршењу Ив 1938/15 од 01.09.2015. године одређено је предложено извршење ради обавезивања туженог, као извршног дужника, да исплати тужиоцу, као извршном повериоцу, износ од 42.358.940,83 динара, са законском затезном каматом, трошковима извршења и одређивања и спровођења извршења и одмерени трошкови у износу од 97.500,00 динара. Решењем Првог основног суда у Београду ИпвИв 600/17/3 Иив 1938/15 од 15.11.2017. године усвојен је приговор извршног дужника од 11.07.2018. године, стављено ван снаге решење о извршењу Првог основног суда у Београду Ив 1938/15 од 28.06.2017. године (о одбијању приговора извршног дужника), укинуте све спроведене радње и одлучено да се поступак наставити као поводом приговора против платног налога и одлучено да се по правноснажности решења предмета уступи парничном одељењу тог суда. Први основни суд у Београду се решењем донетим на рочишту одржаном 13.12.2018. године, огласио стварно ненадлежним и списе предмета уступио Вишем суду у Београду.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, прописано је да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Како се ревизијом добија другостепено решење којим је одлучено о жалби тужиоца на одлуку о трошковима поступка, који у конкретној ситуацији не чине главни захтев, то ревизија туженог није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. а у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић